

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a. d. Rijn. Ds. M. Vlietstra, Werkendam.

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkerk. Telefoon 01837 - 1357

ADMINISTRATIE:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

EEN BEDE OM BEWARING

„Geef aan het wild gedierte de ziel
Uwer tortelduif niet over...”

Psalm 74: 19a

Het is niets opzienbarends als we de verzuchting horen slaken: „We leven in een donkere tijd!” Het wordt vaak gezegd, zó vaak dat die klacht een afgesleten gezegde dreigt te worden. Maar is het daarom niet wáár? Léven we niet in dagen die al donkerder worden en die almeer het beeld gaan vertonen van het láátste der dagen? En in die dagen zal de duisternis diep worden, zózeer zelfs dat de Heere vragen moet: „Zal Ik ook geloof vinden als Ik kom?” Dat kan juist in deze dagen vragen geven: Hoe moet het nu? Hoe moet het als het echte geestelijke leven hoe langer hoe schaarser lijkt te worden en de afval hoe langer hoe dreigender om zich heen grijpt? Hoe moet het nu verder deze donkere dagen in? We weten het niet..... en we zullen het ook niet weten, tenzij we met al die vragen op de rechte plaats komen, dat is als smekeling op de knieën voor Gods Aangezicht om te vragen of Hij ook in deze dagen Zijn Werk in stand wil houden en Zijn Kerk wil bewaren. Die bede vinden we zo aangrijpend uitgedrukt in de woorden van psalm 74: „Geef aan het wild gedierte de ziel Uwer tortelduif niet over . . . !

In deze psalm wordt ook gesproken van donkere dagen. En zoals die dagen hier geschilderd worden doen ze sterk denken aan de vreselijke tijd dat Nebukadnezar het koninkrijk Juda vernietigde en in ballingschap deed gaan. Want we lezen in deze psalm dat er vijanden tegen land en volk zijn opgetrokken. Moordend, rovend en brandstichtend zijn ze hun weg gegaan. De stad en de tempel zijn gevallen. Van het heilgdom is niets meer overgebleven dan een geblakerde puinhoop. En onder die omstandigheden is het dat de dichter van deze psalm zijn hart uitstort voor Gods Aangezicht. Het is dan ook niet verwonderlijk dat deze psalm een klaaglied is. Maar hoe klaagt de dichter? Klaagt hij over de zware, donkere tijd zonder meer? Heeft hij het slechts over het leed en de rampspoed die het gevolg is van het geweld van de vijanden? Neen . . . Hij buigt onder de slagen die door de vijanden zijn toegebracht, want daarin ziet hij de roede van de toorn van God over de zonden van het volk. En dat is eigen schuld..... daar is niets tegen in te brengen! Maar in dat alles is er één ding dat hem smart tot in het diepst van zijn ziel, dat de eer van God geschonden wordt, dat de Naam van God gelasterd en de dienst van God ontheilgd wordt. Dát is zijn klacht in die donkere dagen! Dat drijft hem ook uit tot de Troon der genade en we horen hem als het ware smeken: Heere, keer weder tot Uw geslagen en verdrukte volk. Vergeet die ellendigen, die het in hun verdriet en moeite toch om U begonnen is niet, om Uws Naams wil. Geef aan het wild gedierte de ziel Uwer tortelduif niet over.....! Uw tortelduif..... Zo worden de verdrukte overgeblevenen van het volk hier genoemd, wier hart in alle nood toch tot de Heere uitgaat en die het van Hem verwachten. Die naam, tortelduif, is bijzonder betekenisvol. Een tortelduif is een weerloos dier. Het heeft geen klauwen

of andere wapenen om zich te verdedigen tegen allerlei belagers. Het is een gemakkelijke prooi voor allerlei wild gedierte! Zo is de toestand van de ellendigen en noodduftigen in deze psalm. Maar is zo ook niet de toestand van Gods Kerk door alle eeuwen heen? Is ook de Kerk niet een weerloze tortelduif, te midden van het wild gedierte dat het op haar leven gemunt heeft? Wat kan het wild gedierte het haar moeilijk maken! Hoe kan zij aangevalen worden door haar vijanden. De zonde en de wereld zij kunnen zo lokken. De satan stelt alles in het werk om te benauwen en te verzoeken. En dan het eigen hart, het vleselijke ik, dat zo geneigd is te dwalen van het rechte spoor, dat zo vijandig blijft tegen de Heere..... Hoe zal iemand die de Heere vreest in die strijd staande blijven? Hoe zal die weerloze tortelduif ontkomen aan het wild gedierte?

Laten we zien wat er gebeurt: Daar vliegt een tortelduif in alle rust;maar zie: hoog in de lucht heeft een roofvogel haar in het oog gekregen; hij suist neer om haar tot zijn prooi te maken..... en wat doet de tortelduif? Zij ontwaart hem snel, want ze mag dan geen klauwen, geen verdedigingswapens bezitten, maar ze heeft ogen die alles zien en altijd waakzaam zijn! En als zij hem ziet verandert ze haar rustige vlucht: Ze gaat stijgen. Hoger en hoger vliegt ze, recht tegen de zon in. Het roofdier volgt haar, maar moet het al spoedig opgeven. Zo hoog klimmen kan hij niet; zo tegen de felle zon invliegen is voor hem onmogelijk! En daar hoog in de lucht, beschenen door de stralen van de zon, daar is de tortelduif vrij, daar is ze veilig! Wat is dit een leerzaam beeld voor de Kerk in haar strijd en in haar aanvechting. Ze is weerloos, maar ze heeft toch een wapen en dat wapen is eer machtig wapen. Dat wapen is dat zij biddend vlucht tot haar Koning en haar God. Want hoe dieper ze buigt in het gebed, hoe hoger stijgt zij. Zo hoog tenslotte, dat de vijand en de bestrijder daar niet kan komen. Want daar verheft Hij Zijn Aangezicht over haar. Daar mag ze schuilen bij Hem. Daar wordt tot haar in haar strijd, in haar gewezen gezegd: Ik ben uw heil alleen. En in die schuilplaats, in het licht van die Zon der gerechtigheid, daar kan geen wild gedierte komen. Daar mag een ellendige rusten, daar vindt een noodduftige vrede!

De tortelduif kan echter niet steeds in haar hoge „schuilplaats” blijven. De nacht gaat dalen..... en tenslotte doet ook vermoeidheid van zich spreken. Ze moet dalen. Ze moet weer terug naar plaatsen waar het gevaar loert! Maar toch heeft ze haar toevlucht als het gevaar dreigt! Die heeft de Kerk ook in Hem, Die krachtelijk bevonden is een Hulp in benauwdheden. Daarom: vlucht in uw nood en in uw strijd toch tot deze Helper. Dat betekent dat alles van U er aan moet, steeds opnieuw. Zie het bij die tortelduif: Elk jaar moet zij haar verpak kwijtraken. Gebeurt dat niet, dan vermindert haar krachtige vlucht, waardoor ze zo hoog kan stijgen. En zo moeten ook wij alles kwijtraken; dagelijks sterven aan het onze. Hebt u, die dit leest dat leren beoefenen? Dat is geen gemakkelijk iets; het gaat volkomen tegen Uw gedachten en begeren in. Maar het is zo nodig en het is zo goed! Want het geeft een diep afhankelijk leven, waarin ook veel ondervonden wordt dat de Heere U bergt onder de schaduw

VAN DE ADMINISTRATIE

Voor ditmaal willen wij beginnen met het vermelden van enige giften ontvangen voor de arbeid van Ds. den Butter onder de Joden in Toronto. f 100,- van K. te L., f 115,- van kerkeeraad te C., f 500,- Vr. Veren. te D., f 50,- de Gr. te L., en f 25,- v. D. te M. Wie volgt? Wij houden ons aanbevolen.

De 1ste week van 1976 werden wij weer verrast door vele grote en kleinere giften voor de instandhouding van de uitgave van „Bewaar het Pand” totaal f 1.181,-, waaronder een gift van f 500,- met bijschrijft voor de vele bijken van lieide in deze weer ondervonden, en vooral willen wij U allen verzoeken, het artikelje van Ds. Blom te lezen op de voorpagina van het verschenen no. 1, donderdag 8 januari 1976, wat wij van harte onderschrijven, en ons juist inlicent over de financiële zijde van ons blad.

Ook mochten wij nog 7 nieuwe abonnees noteren, voor alles onze dank. Het giro formulier heeft U inmiddels ontvangen; zij die nog niet betaalden voor 1976 verzoeken wij dit ten spoedigste te doen; ons werk wordt daardoor gemakkelijker gemaakt.

Adm. „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn. Giro 70.43.50. v. d. L.

van Zijn vleugelen.

Is dat voor U geen zaak om jaloers op te worden? Ja, bent U ooit daar jaloers op geworden, U die zegt nog voor eigen rekening te leven. U klaagt misschien, wellicht zelfs veel: „Och de tijden zijn zo donker en het echte geestelijke leven wordt zo weinig meer gevonden!” Ach, dat U eens inzag dat de diepste kwaal niet schuilt in de tijd, maar in Uw boze hart! Dan verandert Uw klacht, dan klaagt U evenals de dichter van psalm 74 erover dat Gods Naam niet geëerd wordt en Zijn dienst niet geheiligd wordt..... maar dan omdat U zich niet bekéért! Leer het dan alles kwijt te raken, alle wapenen van vijandschap tegen God te laten vallen, opdat U een weerloze wordt. Dan zal het wild gedierte, dan zal de satan alles in het werk stellen om ook U te verslinden. Maar die heeft niet het laatste woord: De Heere zelf ziet op weerloze ellendigen neer. Hij beschermt ze, Hij bergt ze in 't verborgen van Zijn tent. Waarom? Omdat die ellendigen dat zo waard zijn of omdat ze zo meelijwekkend zijn? Neen, dáárom niet. Maar omdat God Zelf uit eeuwige goedheid ellendige zondaren liefheeft. Daarom zegt psalm 74 ook „Uw tortelduif”. Zij is Gods beminde, Gods geliefde tortelduif! Dan moet de Kerk in verwondering zeggen: „Ik Uw tortelduif?” Want zij ziet bij zichzelf slechts gebreken en geen waardigheid dat God haar aanziet en liefheeft. En tóch: Gods tortelduif, alleen omdat Hij haar liefheeft met 'n eeuwige liefde en trekt met goedertierenheid. En op grond van die liefde kan hij ook nooit meer van Zijn tortelduif af! Vergeet het niet, kind van God, als de strijd zwaar is en de duisternis groot. Hij kan, Hij wil niet meer van Zijn tortelduif af. Dan kan de weg diep zijn, dan kunnen de vragen vele zijn. Dan kan er een ogenblik komen dat alles U ontvalt en dat U geen weg meer weet. Maar Hij is Dezelfde! Hij zal aan degenen die Zijn Naam vrezden de Zon der gerechtigheid doen opgaan. Dan zal er rust zijn, dan zal er vrede zijn. Dan zal Gods tortelduif zich koesteren in die Zon.

„Gelijk een duif door 't zilverwit
en 't goud, dat op haar veed'ren zit
bij 't licht der zonnestralen
ver boven and're voog'len pronkt,
zult gij, door 't godd'lijk oog belonkt,
weer met uw schoonheid pralen”.

Urk

A. Baars

VAN DE REDACTIE

Ds. M. Vlietstra te Werkendam is benoemd tot bestuurslid van de stichting „Stichting Bewaar het Pand” en tot lid van de commissie van redactie van ons blad. Het doet ons genoegen u dit te kunnen mededelen. We roepen hem een hartelijk welkom in onze kring toe en we spreken de wens uit, dat ook zijn arbeid voor Bewaar het Pand tot zegen mag zijn voor hemzelf en voor ons allen. Hij is voor velen geen onbekende. We menen te mogen aannemen, dat zijn benoeming algemeen met instemming wordt begroet. B.

HET EVANGELIE VAN CHRISTUS

40

De tijd was aangebroken voor Izak, dat hij vanuit de tent van Sara meer kwam te staan onder de leiding van Abraham. Hij was zogenaamd groot geworden, zodat hij meer met Abraham in het openbare leven vertoond werd, als zijn zoon, die tegenover Ismaël de eerste plaats in nam. En dat ging gepaard met een groot feest, het was bij wijze van spreken een officiële gebeurtenis, die met vrienden en bekenden in vreugde beleefd werd, vanwege haar diepe betekenis.

Maar wat op deze grote maaltijd volgde, was wel typerend daar Ismaël in zijn vijandschap scherper kwam te staan tegenover Izak. Het werd een spotten met hem dat ontaardde in het vervolgen van hem. Wat door Sara niet langer was te verdragen. „En zij zeide tot Abraham: Drijf deze dienstmaagd en haar zoon uit, want de zoon dezer dienstmaagd zal met mijn zoon, met Izak, niet erven.” Waaraan zo maar geen gehoor kon gegeven worden. Want „dit woord was zeer kwaad in Abrahams ogen, ter oorzaak van z'n zoon.” En aan de oplossing van deze ingrijpende situatie, moest de Heere te pas komen. En dat deed zijn God met dit woord: „Laat het niet kwaad zijn in uw ogen over de jongen, en over de dienstmaagd; al wat Sara tot u zal zeggen, hoor naar haar stem, want in Izak zal uw zaad genoemd worden.” En tegemoetkomend voor Abraham heeft de Heere er dit woord aan toegevoegd: „Doch Ik zal ook de zoon dezer dienstmaagd tot een volk stellen, omdat hij uit uw zaad is.”

En dat alles is geschied, opdat wat erger is, niet zou geschieden. De moeder met het kind van de wettische dienstbaarheid moest uitgeworpen worden. En dat is door Paulus voorgesteld, opdat de gemeenten van Galatië zouden gezuiverd worden van de valse apostelen die met hun aanhang de kinderen der beloften, die leven uit en bij de genade van de Heere Jezus, gespaard zouden worden.

Maar daarmee was de dorsvloer van Christus nog niet ten volle gezuiverd, want dat is niet ons werk, doch het werk van het Hoofd der kerk. Daar zijn en blijven tweeërlei mensen in de kerk, waarvan de levenden gesterkt moeten worden door de prediking van het Evangelie om op te wassen in de genade van Jezus Christus. En de anderen hebben de onderwijzingen van het Woord nodig en de ernstige vermaningen tot bekering, opdat zij de vernieuwing des harten zouden zoeken tot verkrijging van het nieuwe leven der genade. En daar deze leden het bekennen dat nieuwe leven te missen, wensen zij ook niet gepleisterd te worden met wat loze kalk. Daarom hebben zij behoefte aan de lokstem van het Evangelie. Maar nu zegt de apostel: „Zo dan, broeders, wij zijn niet kinderen der dienstmaagd, maar der vrije.” En dat was waar, want dat deel der gemeente wenste te leven bij het Evangelie, zoals het door Paulus verkondigd werd toen de gemeenten tot openbaring kwamen. Konden zich dan ook niet verenigen met de leer van de valse apostelen die van buitenaf ingeslopen waren, om de oprechten te verdrukken.

Maar dat wil niet zeggen, al waren zij allen die zuivere leer toegedaan en afkerig van die wettische godsdienst, dat zij hoofd voor hoofd het hartvernieuwende werk van Gods genade deelachtig waren. En wanneer bij het doen van huisbezoek gesproken wordt vanuit de oefeningen en beproevingen des geloofs zoals die ons in de Schrift vermeld staan, dan bekennen verschillende leden dat niet te kennen. Het één zijn in de belijdenis, dekt volgens Gods Getuigenis niet het één zijn in de beleving. Christus bindt ons dat vanuit verschillende gelijkenissen tot vermaning op het hart.

Maar nu Abraham door de Heere in huis en hart gezuiverd is, van zijn wettische dienstbaarheid,

komt hij bij wijze van spreken weer in aanmerking voor geloofsbeproeving en daarin wordt vlees en bloed niet gespaard.

„En het geschiedde na deze dingen, dat God Abraham verzocht, en Hij zeide tot hem: Abraham! En hij zeide: Zie, hier ben ik. En Hij zeide: Neem nu uw zoon, uw enige, dien gij liebt, Izak, en ga heen naar het land Moria, en offer hem aldaar tot een brandoffer, op één van de bergen die Ik u zeggen zal.”

En vanuit deze Goddelijke opdracht kwam Abraham tot een hartelijke en kinderlijke overgave aan de Heere. Wat voor het innerlijke leven van grote betekenis is. Maar hier staat het verstand vol eerbied stil, voor de majesteit van het Goddelijk handelen. Hoe kon de Heere hem dat bevelen en hoe is het mogelijk dat te doen naar Gods bevel? En dan is het antwoord in dit woord: „Maar bij God zijn alle dingen mogelijk.” Abraham moet op de berg die de Heere hem wijzen zal, zijn zoon offeren tot een brandoffer. En dat wees Abraham op 't Goddelijk schenken van Zijn enige en geliefde Zoon in de vloekdood des kruises, om de verzoening door voldoening op te brengen tot zaligheid van zondaren. En overlegende door Goddelijk onderwijs, dat God machtig was hem ook uit de doden te verwekken, zag hij in het geloof op de verheerlijking van Christus, daar Hij ten derde dage zou opgewekt worden. En zo kwam Abraham op de derde dag bij de berg waarop hij het altaar bouwde, het hout schikte en zijn zoon Izak bond en legde hem op het altaar, bovenop het hout. En dat is het geloof, dat God machtig was hem uit de doden te verwekken. „Waaruit hij hem bij gelijkenis wedergekregeen heeft.”

En het geldt ook hier wat door de Heere Jezus gezegd is: „Abraham uw vader heeft met verheuging verlangd dat hij Mijn dag zien zou; en hij heeft hem gezien en is verblijd geweest.” Door het geloof heeft Abraham de Heere Jezus aanschouwd in het gaan met Zijn offerande tot de Vader.

In deze heerlijke geloofsbeproeving was Abraham gezuiverd van alle wettische woelingen, zodat hij zich mocht verheugen in de enige en algenoegzame offerande van Christus. Om zo voor Gods aangezicht te wandelen op de weg van heiligmaking, want daartoe is zijn hart en huis gesteld in de kracht van de reformatie tot roem van Gods genade.

Maar de Goddelijke opdracht: „Werp de dienstmaagd uit en haar zoon”, geldt nog. Want met de zogenaamde bevinding die opkomt uit de wortel van eigengerechtigheid en waar men zo bekeerd mee is, werkt men zoals in het huis van Abraham nog de ongerechtigheid in de hand. En dat geldt niet alleen ons hart en huis, doch ook de kerk des Heeren in het gemeen. We zijn zulke echte bekeerde mensen die op reis zijn naar de hemel en waar zoveel mee door kan, daar men het kwaad van ongerechtigheid zoekt te dekken met het blad van eigengerechtigheid. Maar daar was bij Jozef onderscheid tussen vroomheid en de vreze Gods, het beginseel der wijsheid, dat de zonde haat.

Maar, en bedenkt dat wel, het gaat hier om de erfenis, die in de beleving van het kindschap, het hart dierbaar is. „En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen Gods, en mede-erfgenamen van Christus, zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.”

In een wettische godsdienst is het op reis zijn naar de hemel, de godsdienstige mens genoeg. En zo was het ook met de dwaze maagden en zie zij kwamen te staan voor een gesloten deur. Maar is het erfgenaam zijn van God en van Christus ons dierbaar, dan bekomt het hart van daaruit kracht, voor Zijn Naam en zaak te lijden. Om niet langer voort te gaan in een dodelijkheid en in een vleselijke toegefelijheid. Wij hebben van dag tot dag Gods genade nodig tot reformatie om in de weg van de waarachtige bekering de Heere aan te kleven tot verkrijging van Zijn erfenis.

R. Kok

Galaten 4 : 30, 31

NAAR DE KATECHISATIE

184

In ons artikel „vrede op aarde” uit het vorig nummer staat in het onderschrift: Wij wensen al onze lezers en lezeressen van harte dierbare vrede toe en een gezegend 1976. Voor „dierbare vrede” moet staan: die vrede toe.

v. L.

HET HEILIG AVONDMAAL (4)

Thans willen we aan de orde stellen de vraag: Voor wie is het heilig Avondmaal ingesteld of wie zijn de ware disgenoten?

Daartoe is een nauwkeurig zelf-onderzoek zeer van node. Dat geeft Gods Woord zelf duidelijk aan. We lezen in I Kor. 11 : 28 en 29: „Maar de mens beproeve zichzelf en ete alzo van het brood en drinke van de drinkbeker. Want die onwaardiglijk eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, niet onderscheidende het lichaam des Heeren.”

Het woord „onwaardiglijk” wil niet zeggen „onwaardig”, zoals Gods kinderen zich leren kennen. De hoofdman zei: „Heere, ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak zoudt inkomen.” „Onwaardiglijk” wil zeggen: het Avondmaal gebruiken op een onwaardige wijze. Dat is op een onchristelijke wijze. Men kan het Avondmaal ook gebruiken als een uiterlijke traditie, zonder te kennen de rechte honger en dorst uit een noodzakelijk onwaardigheids-besef, waarop wij straks willen terugkomen. Ook onze Heidelbergse geeft in Zondag 30 aan, voor wie het Avondmaal is ingesteld.

Dat zijn niet alle leden van de kerk. Er zijn toch in de kerk „dode” en „levende” lidmaten, zoals aan de wijnstok dode en levende ranken zijn.

De Katechismus spreekt van „hypokrieten” en van „die zich niet met waren harte tot God bekeren”. Deze eten en drinken zichzelf een oordeel, naar I Kor. 11 : 29, zoals we reeds noemden. We zien hier weer duidelijk, dat de scheidslijn niet maar alleen te trekken is tussen de kerk en de wereld. Zij loopt ook dwars door de kerk zelf heen.

Helaas wordt dat niet altijd zo gezien en gesteld. Namelijk, wanneer men alle belijdende leden houdt voor ware gelovigen. Wie toch „belijdenis” heeft afgelegd, moet toch zeker aan het Avondmaal deelnemen! In veel gemeenten gaan ook alle jonge mensen, die belijdenis hebben gedaan, ter tafel.

Het is inderdaad zo, dat zij, die belijdenis hebben afgelegd, een KERKELIJK recht hebben ontvangen, mits hun levensopenbaring daartegen niet in strijd is.

Nu is het echter de vraag, hóé men belijdenis heeft gedaan. Een alleen verstandelijk belijden is niet genoeg om het Avondmaal te gebruiken in de ware zin van het woord, als een geestelijk eten en drinken van het lichaam en bloed van Christus. Velen gaan ten Avondmaal op grond van zulk een belijdenis, waarbij men uitgaat van het motief: ik heb Jezus lief, ik heb de belofte van het verbond en die geloof ik, ik ben een kind van God, terwijl men zich vijandig betoont, wanneer gewezen wordt op de noodzakelijkheid van zondekennis, schuldbesef, zoals Gods Geest leert. En dezulken komen trouw ten Avondmaal, want het is toch feest! Dan heeft men een heerlijke feestdag gehad en verder kan men rustig God willen dienen en tegelijk vast blijven houden aan de wereldse begeerlijkheden, althans zo, dat de grens tussen kerk en wereld, zoals de Heere die in Zijn Woord stelt, niet meer gezien en gehandhaafd wordt. Maar God in de hemel toornt over zulk een ontheiliging van Zijn sacrament.

Anderen zijn er, die op serieuzer wijze ten Avondmaal gaan. Zij hebben wel eens ernstige ogenblikken gehad in hun leven, wel eens geweend, een tekst gehad of een psalmvers en daarom zich houden voor bekommerden. Maar bij onderzoek blijkt dan, dat zij vreemd zijn aan de verborgen omgang met de Heere. Zij rekenen zichzelf bij Gods volk, terwijl de ware bekommerden om hun zonden dat niet kunnen. Zij zijn zo bang voor zelf-bedrog. Dezulken keren zich niet in vijandschap af van de ontdekkende en onderscheidende prediking, ja, begeren die, juist ook in verband met de „voorbereiding” tot het heilig Avondmaal. Bij hen is de begeerte: „Zeg tot mijn ziel: Ik ben uw heil.”

We willen D.V. in een volgende les nader ingaan op de vraag, wie tot de ware disgenoten behoren en welke eigenschappen van het genadewerk zij mogen bezitten. v. L.

ONTMOETINGS DAG TE SLIEDRECHT

D.V. 24 APRIL 1976

Zoals u al is medegedeeld hopen we de eerstvolgende ontmoetingsdag te Sliedrecht-centrum te houden en wel DV op ZATERDAG 24 APRIL a.s. We hebben weer de beschikking gekregen over het kerkgebouw van de Chr. Geref. kerk

te Sliedrecht-centrum. We zijn daar de kerkeraad van deze kerk dankbaar voor. Velen kennen het gebouw al van binnen en weten de weg erheen. Ze zijn weer van harte welkom. Ook anderen, die nog niet in Sliedrecht kwamen. We wekken allen hartelijk op om deze ontmoetingsdag van vrienden en vriendinnen van „Bewaart het Pand” te bezoeken. Daar kan men geen spijt van hebben. De bedoeling is, dat weer dezelfde maatregelen getroffen worden als de vorige keer. Er is dus weer gratis koffie enz. verkrijgbaar. Men kan tot dekking van de kosten iets bij zijn gave in de collecte doen of vrijwillig iets deponeren in een doos of bus, die daarvoor wel gereed zal staan. Er wordt naar gestreefd om de morgensamenkomst niet later dan 10 over 12 uur te sluiten. Dan blijft er voldoende gelegenheid over voor bezoekers om de kennings met Sliedrechtelingen te vernieuwen of nieuwe contacten te leggen. Of om wat in het kerkgebouw te nuttigen, wat men zelf heeft meegenomen, en daar in onderlinge gesprekken de middagpauze op een nuttige wijze door te brengen. Bij gunstig weer kan men een wandeling maken en een kijkje bij de rivier nemen. Water boeit altijd, althans voor vele mensen. De bedoeling is, dat de middagsamenkomst om 2 uur begint en dat deze ongeveer 4 uur gesloten wordt. Men kan dan om kwart over 4 weer met de trein naar huis, wanneer men van die verzoersgelegenheid gebruik moet maken. In de lijst van sprekers is enige wijziging gekomen. In plaats van Ds. Tanis hoopt Ds. Vlietstra de ontmoetingsdag te sluiten. Een aparte opwekking lijkt overbodig. We hopen dat de Heere ons moge sparen en dat we zo elkaar in grote getale te Sliedrecht mogen ontmoeten.

De tweede ontmoetingsdag in 1976 zal DV zaterdag 28 augustus worden gehouden. Nadere mededelingen volgen te zijner tijd.

B.

DE KOFFIEBAR

2

Het woord is nu aan onze jonge vriend. Hij zegt het volgende:

„Het is zaterdagavond, de laatste van de maand. In de grote zaal van de..... zit een flink aantal jongeren ietwat ongeordend op de vloer. Ze zingen

**Wat God in deze tijd zoekt,
Dat is een jeugd vol vuur,
Die aan de Heiland trouw is,
Die Hem dient ieder uur,
Die niet slechts met de lippen
Hem Heer en Meester noemt.
God zoekt in deze dagen
Een jeugd die in Hem roemt.**

De stemmen klinken vast. Andere zoeken in de wijs te blijven. Ze zingen zachter en moeten goed in hun liederenbundel kijken. Er worden heel wat liederen gezongen. Een zanggroepje brengt er ook enkele ten gehore.

Dan staat uit de zaal een jongen op. Hij begint over geloof, over Jezus, over vrede of over bidden. Het is de spreker van de avond, uitgenodigd via een organisatie.

We geven hem ruim twintig jaar. Hij valt niet op, gaat eigentijds gekleed. Geen Amsterdamse hippie, dat niet. Hij spreekt vrijmoedig, openhartig. Het onderwerp wordt van verschillende kanten belicht. Veel komt er aan de orde. Er zit wel een beetje lijn in. Het is duidelijk dat de spreker zijn stof uit een studieboek geput heeft. De toehoorders hebben geluk gehad.

Het kan namelijk ook zijn dat de spreker met een erg oppervlakkig toespraakje komt. De gewild populaire uitspraken moeten het in dat geval aantrekkelijk maken. Die blijven ook het beste hangen in het geheugen, meen ik. Zoiets wordt tenminste begrepen.

Pauze.

Aan de bar wordt koffie geschonken. Hier en daar staan er enkele te praten over de gehoorde zaken. De organisatoren stimuleren dat. De rest heeft ook best de praat.

Na de pauze wordt er weer gezongen. De spreker probeert zijn onderwerp af te ronden. Wat hij in de pauze opgevangen heeft betreft hij er ook in.

Aan het eind van de avond doet hij een gebed. De jongeren vertrekken. Bij de uitgang staat een melkbus met een gleuf. Het blaadje De Stem wordt uitgedeeld. Het is inmiddels laat geworden.

Tot zover de inleider. Het lied dat hij vermeldt komt voor in „Jeugd in actie, liederen en koren speciaal voor jeugdsamenkomsten, uitgave Handelsmij. Joh. de Heer en Zn. N.V., Rotterdam. Het blaadje, dat uitgedeeld wordt is De Stem in de Woestijn, de Nederlandse en Belgische uitgave van het opwekkingsblad „Herald of His Coming”, uitgegeven door W. C. Moore, Los Angeles (U.S.A.) De uitgever is Elmer Klassen. Dit tijdschrift staat op basis van de gehele Schrift. Het verkondigt geen aparte leer en wil geen eigen kringen of gemeenten stichten. Het wil bijbelgelovige christenen dienen in het verlangen naar een nieuwe opwekking. Druk: Joh. Aug. Koch, Marburg.

De inleider gaf ook een beoordeling. We willen weer naar hem luisteren:

„Koffiebar, hoe staan we er tegenover? We zullen eens verder kijken. Wie worden er uitgenodigd, wat is nu het doel? Wat wordt er gezongen, wat wordt er gesproken? Dat moet de doorslag geven.

Het is bekend, dat van de jongeren van onze leeftijd velen zich afkeren van de kerk. Daaraan gaat vooraf het totaal onverschillig staan tegenover God. Dat geldt in de stad, maar pas op. Niemand van ons wil beweren dat..... daar niets van merkt. Verre vandaar zelfs. Bij die reuzegroep jongeren zijn er die het in de kerk zo saai zo somber vinden. Het is allemaal zo ver weg. De kerk past niet meer in deze tijd, en zij lopen niet warm voor de kerk, ze blijven weg.

Ook binnen de kerk zijn er heel wat jongeren die het min of meer ook zo aanvoelen. Op die twee groepen richt zich de koffiebar.

In de praktijk zijn het vooral de kerkelijke jongeren die er heen gaan. Genoemde jeugd heeft behoefte aan contact, aan warmte, aan liefde. We zien hen naar de koffiebar gaan. En ze staan welwillend tegenover alles wat geboden wordt. Zij zijn niet gemotiveerd, niet weerbaar.

Het doel is de jeugd van de straat houden. In positieve zin weer in aanraking brengen met het evangelie. En zelfs terug leiden naar één van de kerken. (Men acht zich neutraal). Men heeft dus de beste bedoelingen.

Zo komt men dan voor de vraag te staan hoe dat moet. „De bijbel” zegt één van de organisatoren, „is niet aantrekkelijk”, „ja, ergens heel aantrekkelijk zelfs.” „Maar je kan daar zo niet mee aankomen.” „We proberen hen hierheen te krijgen met mooie liederen, en zang, met een psalm soms er tussendoor, wat andere woorden, een andere wijs.” „En spreken over God, over Jezus, over de bijbel.” „Zo proberen we hen weer terug te brengen tot het geloof.” „De belijdenisgeschriften zijn wel goed, maar ze zijn al zo oud, zo oud.” Er werd niet uit de bijbel gelezen, maar dat vindt hij zelf ook waardeloos. Meestal wordt het wel gedaan.

De organisatoren staan open voor kritiek. „We kunnen er geen bijbelstudie van maken, dan houden we maar een paar man over” zegt één van hen.

Het klinkt aannemelijk.

Onze lazars moeten weer even geduld hebben. Er komt nog meer.

B.

VOOR DE JEUGD

BESTE JONGELUI

Gideon 60

„Alzo kwam Gideon en honderd mannen, die met hem waren, in het uiterste des legers, in het begin van de middelste nachtwake, als zij maar even de wachters gesteld hadden; en zij bliezen met de bazuinen, ook sloegen zij de kruiken, die in hunne hand waren, in stukken. Alzo bliezen de drie hopen met de bazuinen en braken de kruiken; en zij hielden met hunne linkerhand de fakkel, en met hunne rechterhand de bazuinen om te blazen, en zij riepen: Het zwaard des HEEREN en Gideons! En zij stonden een iegelijk in zijn plaats rondom het leger. Toen verliep het ganse leger, en zij schreeuwden en vloden.” Richt. 7:19-21.

In het begin van de middelste nachtwake, als zij maar even de wachters gesteld hadden..... Dat was het laatste wat we met elkander overdachten. Jullie kunnen mogelijk wel begrijpen, hoe dat er naar toegegaan is. Als er een wacht wordt afgelost, dan moeten degenen, die op wacht gestaan hebben, aan hun opvolgers meedelen, wat zij hebben gezien in hun wachtijd

en waar eventueel in het bijzonder op moet worden gelet. Hun opvolgers moeten weten wat er aan de hand is. In het leger van de wereld gaat men echt wel nauwkeurig te werk. Men is daar heus wel op z'n hoede. Maar ach, men is blind voor de God van Israël en voor de kracht en de taktiek van het leger van Israëls God. De wachters, die afgelost werden, zullen echt niet veel aan hun opvolgers mee te delen hebben gehad. Zo stellen wij het ons althans voor. Alles was in rust. Geen gevaar dreigde. De nieuwe wachters staan dus heel rustig op hun post. De oude wachters gaan heel rustig naar hun fenten, om het verdere van de nacht ook nog wat van de rust te genieten. En het leger in zijn geheel is ook in diepe rust. Men vertrouwt immers op zijn wachters? Die ene soldaat, die die wonderlijke droom gehad had, en die andere die hem de droom verklaarde, waren uitzonderingen. Zij werden door God gebruikt, om Gideon in het geloof te versterken. Meer niet. Het komt mij zelfs niet onmogelijk voor, dat zij, na een ogenblik van onrust, zelf zich ook weer gerust gesteld hebben. Wat moest uiteindelijk dat leger van Gideon tegen dat oppermachtige leger van de Midianieten beginnen? Ze hebben misschien nog wel even geglimlacht om zichzelf, dat zij zich door een droom nog een ogenblik van streek hadden laten brengen. Wat is een droom? Een droom is toch immers bedrog? Neen, geen nood. Het was echt geen reden om daarvoor „alarm” te gaan slaan. Zij zullen daarom elkander wel weer „wel te rusten” hebben toegewenst, om zich maar weer op één oor neer te leggen en de slaap des gerusten verder te gaan slapen.

Als ik zo de rekening even op maak, dan is het gehele leger zorgeloos. En is dit nu niet het beeld van de wereld? Want zo moeten wij toch het vijandelijke blijven zien. De wereld heeft ook nu zijn wachtposten uitstaan. Men probeert door de donkere nacht der tijden heen te boren met zijn ogen. Doch men neemt niets bijzonders waar. Zoals het nu is, zo is het altijd al geweest, en zo zal het wel blijven ook. De ene wacht lost de andere af. Je krijgt dan deze regering en dan

Het zijn steeds weer andere mensen. De opvolgers nemen steeds weer de taak van hun voorgangers over. Zo gaat het in de wereld en iedereen is gerust! Als er nog eens één is, die een ogenblik ongerust wordt en denkt dat het toch niet goed gaat en dat het wel eens op de ondergang van de wereld uit zou kunnen lopen, dan is men over die ongerustheid meestal weer gauw heen. Waar maakt men zich eigenlijk druk over? Het gaat nog steeds goed! We gaan nog steeds vooruit! We krijgen het nog steeds beter. Neen, geen nood. Wie het nog anders durft zeggen, wordt voor „niet goed bij zijn hoofd” verklaard. „Ga maar rustig slapen!” Ja, zo houdt de duivel zijn volgelingen zoet. Want in de wereld zijn het allemaal volgelingen van de duivel! Ik bedoel namelijk diegenen, die „van de wereld zijn”. Daar kun je ook nog toe behoren als je „in” de kerk zit. Want het zitten „in” de kerk, is er echt nog geen bewijs van, dat men niet „van” de wereld is. Ja, ik geloof dat er heel veel in de kerk zitten, die van de wereld zijn. Laten onze jonge vrienden daar maar ernstig over denken. Want ook deze zaak heeft verschillende kanten. Er zitten er in de kerk, die puur onverschillig zijn. Als ze nog in het voorrecht verkeren, dat ze een dominee hebben, die nog wijst op de ernst van dood en eeuwigheid (die zijn er niet zo veel meer) dan laat men zich toch niet ongerust maken. Want zij hebben die „zwarte taal” al zo dikwijls gehoord en er is nog steeds niets gebeurd. Neen, dat men zich van streek liet brengen, daar is men „gelukkig” overheen. Een knap man, die dat nog voor elkaar brengt. Zo wordt er helaas door vele jonge mensen in de kerk gedacht. Ik zeg natuurlijk niet van „allen”, maar wel door „velen”. Men keert zich dan ook meestal, als men er de gelegenheid voor krijgt, van de kerk af. Men verlaat ’t leger en schaaft zich openlijk aan de zijde van de vijanden, om ook te gaan spotten met God en Zijn geboden. Je zoudt er van schrikken als je de getallen zag, van hen, die in de kerk gedoopt zijn, die er in opgevoed zijn, en die alles „vaarwel” hebben gezegd. Misschien kennen velen daarvan tot hun smart, wel voorbeelden in hun meest naaste omgeving.

Doch het kan ook anders. Men keert zich niet van de kerk af. Men heeft ook daar zijn „wachters”. Dat zijn de theologen van professie. Mensen, de geacht worden het te kunnen weten en

die het ook wel zullen weten. Die geven de toon aan. Daar kun je de gang van zaken in het kerkelijke leven „rustig” aan overlaten. Zij waken wel. En het goedgelovende kerkelijke publiek ligt rustig op één oor. Dat de bijbel ook spreekt van blinde leidslieden der blinden, daar denkt men niet aan. Hoe zou het ook kunnen? Het is immers nacht? Zo kan het voorkomen, wat mij laatst is overkomen, dat een christelijke gereformeerde jongeman, kerkelijk opgevoed, er nog nooit van had gehoord, dat een mens eerst leren moet hoe groot zijn zonden en ellende zijn. En nu vraag ik jullie: Als je dat zelfs theoretisch al niet meer weet, hoe zal je dan ooit een Verlosser nodig krijgen? Men krijgt Hem niet nodig, want Hij is er en men heeft Hem. En daar moet je in geloven. Wat moet je dan verder nog tobben? Je kunt er rustig, ja heel rustig, ja heel letterlijk, je hoofd op neerleggen. Alles is immers in orde? Niemand van de „wachters” — ik bedoel dominees — slaat „alarm”. En zo krijgen we kerken vol gelovige mensen, die stil en gerust daar heen gaan. En als er dan nog eens één de knuppel in het hoenderhok gooit, dan is hij beslist een „beroerder Israëls!” Nu, ik hoop dat er dan ten deze toch nog maar vele van die „beroerders Israëls” zullen mogen zijn of komen. Want ik dacht dat in deze zelfverzekerde dode tijd, nergens méér behoefte aan is, dan daaraan. Op dat mede door hun dienst, er velen nog eens wakker geschud zullen mogen worden en de ogen mogen open gaan voor het gevaar, waar men in verkeert. Want die aan deze zijde van het graf nooit iets heeft leren kennen van een heilige ongerustheid, die moet er maar zeker van zijn, dat, als hij stil en gerust voortleeft, hij zich bedriegt voor de eeuwigheid. En niets is zo erg als dat. Terwijl het leger der Midianieten zich dus van niets bewust is, dan komt ineens Gideon met zijn leger in actie. Een ieder stond op zijn plaats. Zij vormden samen een kordon rondom het vijandelijk leger. En nu keken zij niet op elkaar. Zij telden ook niet hun „klein” getal, maar hun aller oog was op de HEERE geslagen, van Wie alleen al hun hulp komen moest. Zij stonden in het geloof. Wat is dat een kostelijke zaak. Een zaak om jaloers op te worden. En dan zeker in deze tijd, waarin zoveel verwarring is, ook daar waar het niet zou moeten zijn, doch waar men een gesloten leger zou moeten vormen. Hoe ligt de Kerk echter verdeeld. En daarin komt juist haar zwakte tot openbaring. Daar wordt zelfs onder de „ware” kerk veel gedebatteerd. Men vecht dan met elkander, en men vecht niet samen tegen de gemeenschappelijke vijand. Dat dit vechten met elkander, de vijand welgezind is, is voor geen tegenspraak vatbaar. Want die maakt van de onenigheid van de kinderen Gods gebruik. En die kinderen Gods te samen — dat is het leger van Gideon — maken zich daardoor tot een belaching in de ogen van de wereld. We moeten zowel het één zeggen als het ander. Hoe is het toch te begeren dat de kerk eens een gesloten geheel mocht zijn, inplaats dat zij gedaante vertoont van een ordeloze „bende”. Dan zou er van de kerk meer kracht uitgaan, wanneer men te samen namelijk meer naar Boven keek, dan dat men nu maar eindeloos op elkander zit te turen. Dat het zo is, komt voort uit het feit, dat een ieder meer met zichzelf opheeft, dan dat men de zaak en de eer des Heeren op 't oog heeft. Wanneer zullen Gods kinderen eens van die kwaal genezen zijn? Ja, Wanneer? Weten jullie wanneer? Het klinkt je misschien een beetje vreemd in de oren, maar toch is het zo. Zij zijn daar eerst van genezen, wanneer ze dood zijn. Want wanneer Gods kinderen sterven, en die vormen toch uiteindelijk het leger van Gideon, dan zijn zij voor goed van zichzelf verlost. Dat wil zeggen, dan zijn zij voor goed van hun „zelfbedoelend bestaan” verlost. Zo lang zij in dit leven zijn, hebben zij maar een klein beginnel van de nieuwe gehoorzaamheid, namelijk om nu niet naar het „vlees” te luisteren en te leven, maar om naar de Heere en Zijn Woord te luisteren en om dan daar ook naar te leven. Dit te mogen doen, is dan ook weer geen vrucht van de mens zelf, maar het is vrucht, alleen van vrije genade. Dit wordt jullie in rijke mate toegebeden van jullie aller vriend Ds. H. C. v. d. Ent.

BOEKBEPREKINGEN

WAS KARL MARX EEN SATANIST?
door R. Wurmbrand. Uitgave van de ICC, Groenekanseweg 2, Bilthoven.

Dit boekje is de nieuwste uitgave van de Internationale Raad van Christelijke Kerken. Het boekwerk-

je is in een grote oplage gedrukt en wordt door de ICC gratis aangeboden. Het is speciaal bedoeld om op scholen, verenigingen e.d. te worden uitgereikt. We volstaan met deze aankondiging. In het R.D. is er een poos geleden een uitvoerige bespreking aan gewijd. Het is goed kennis te nemen van het boekwerkje en daarbij ook genoemd artikel in het R.D. te raad plegen. B.

REFORMATORISCHE STEMMEN nr 150
Uitgave van de Vereniging „Gisbertus Voetius” te 's-Gravenpolder Zld.

Deze vereniging is begonnen met de uitgave van werken van de Erskines. Thans is een aanvang gemaakt met de uitgave van een Bijbelverklaring, namelijk van de engelse goedgeleerden Patrik, Polus en Wels. Dat is een hele aanpak. Het werk is indertijd in onze taal uitgegeven in 17 kloeke delen. Om een dergelijk werk op de wijze van de Reformatorische Stemmen, d.w.z. af en toe een gedeelte van zo'n 32 blz., uit te geven, vraagt heel wat geduld en tijd. Er moeten vele jaren overheen gaan voordat zo'n heruitgave op deze wijze voltooid kan zijn. Maar als het zover mag komen, is er weer een goed werk verschenen. Er is sprake van een fotografische herdruk, dus volkomen nauwkeurig, ook wat spelling enz. betreft. Het formaat is kleiner dan het oorspronkelijke werk, zodat de letters wel wat klein zijn uitgevallen. Dat achten we voor velen wel een bezwaar. De kosten zijn per no. f 2,-, 2-9 ex f 1,50 10 of meer ex f 1,25. B.

Voor bijbels, boeken en muziek
Is LINDENBERG uniek!

Grote voorraad
Snelle levering

ook van de alternieuvste uitgaven

**LINDENBERG'S
BOEKHANDEL**

Slaak 4-8 (postbus 4209)
ROTTERDAM 16
Tel. 010-111607

Het adres voor al uw

GOEDE BOEKEN

lees- en prentenboeken, bijbels (uitsluitend statenvertaling) en psalm boekjes is

G. KOOL

Stationssingel 50
Veenendaal
Telefoon 08385 13978
Postbus 177

(Uw bestelling ongefrankeerd: antwoordnummer 77).

„Hierbij deel ik U mee dat ik door het gebruik van Uw kruiden tegen niersteen, deze kwyt geraakt ben. Ik wil U langs deze weg myn dank betuigen. J. d. H. te A.

Tegen praktisch iedere kwaal leveren wij

**GENEES-
KRACHTIGE
KRUIDEN**

Maandkuur f 9.50

(verzendkosten
inbegrepen)

**Drogisterij
SIKKING**

Barrevoetstraat 5
Haarlem
Tel. 023-312582
B.g.g. 324606

Te huur

In Westkapelle en
Aagtekerke
ZOMERHUISJES
en
APPARTEMENTEN

bij de moole Walcherense kust

Telefoon 01187-441

**AKTIE AANKOOP
SCHOOLGEBOUW
TE AMERSFOORT**

Helpt onze lasten verlichten!

Herinnert U zich nog onze moeilijkheden, waarvan U kennisnam uit het artikel in het R.D. van 19 december 1975 en/of uit onze landelijk verspreide folder? Een verzoek dan nog:

HELPT ONS ALSTUBLIEFT

Bank: Amro-bank N.V.
(kantoor Veenendaal)
Rek. nr. 46.84.08.789
of

Postgiro:
Rek. nr. 1756218

In beide gevallen ten name van de Vereniging voor Voortgezet Onderwijs op Reformatorische Grondslag te Amersfoort, p/a. Sterkenburg 3, Veenendaal.

Van Lodenstein

**Scholengemeenschap
te Amersfoort.**

Aan de

**VAN
LODENSTEINSCHOLENGEMEENSCHAP,**
uitgaande van de Vereniging voor V. O. op
Reformatorische Grondslag te Amersfoort,
wordt per 1 augustus 1976 gevraagd:

Docenten

voor de volgende vakken:

frans 48 uur (38 uur 1e gr. - 10 uur 3e gr.);
duits 13 uur (3e graads);
engels 34 uur (20 uur 1e gr. - 14 uur 3e gr.);
geschiedenis 25 uur (1e gr.);
aardrijksk. 23 uur (1e graads);
economie 3 uur (1e graads);
handelsw. sch. 10 uur (6 uur 1e gr. - 4 uur 3e gr.);
wiskunde 25 uur (23 uur 1e gr. - 2 uur 3e gr.);
natuurkunde 12 uur (3e graads);
scheikunde 20 uur (8 uur 1e gr. - 12 uur 3e gr.);
biologie 32 uur (20 uur 1e gr. - 12 uur 3e gr.);
muziek 18 uur (9 uur 1e gr. - 9 uur 3e gr.);
tekenen 10 uur (1e graads);
gymnastiek 41 uur (29 uur 1e gr. - 12 3e gr.);

De meeste vakken kunnen door combinaties van deze en andere vakken tot een volledig aantal uren worden aangevuld. Door de uitbouw van de scholengemeenschap (nu pas 3 leerjaren) komen er in de toekomst voor alle vakken meer uren ter beschikking.

Gaarne doen we een dringend beroep op allen, die het Reformatorisch onderwijs van harte en uit beginsel met woord en daad, willen steunen..

Inlichtingen worden verstrekt door de heer L. Kooijman (tel. 08389-5575) en de heer J. de Jager (tel. 03497-2581). Sollicitaties s.v.p. vóór 1 februari, te richten aan de secretaris van de Vereniging, de heer L. Snoek, Randenbroekerweg 38, Amersfoort.

Voor al Uw

★ **BOEKEN**
★ **BIJBELS** en
★ **PSALMBOEKEN**

Beleefd aanbevelend

BOEKHANDEL

VAN LEEUWEN

POSTBUS 39, URK - TELEFOON 05277-1783
B.G.G. 05250-1531

AANMELDING LEERLINGEN

**REFORMATORISCHE
SCHOLENGEMEENSCHAP**

„GUIDO DE BRËS”, voor atheneum (met latijn), Havo, Mavo,

Overijsselsestraat 49, Rotterdam, tel. 010-326608 - Haastrechtstraat 25, Rotterdam, tel. 010-826644.

**AANMELDING VOOR HET CURSUSJAAR
1976-1977 is mogelijk voor**

- het brugjaar atheneum, havo, mavo.
- de 4e klas havo.
- de 5e klas atheneum.

De brugklassen zullen gehuisvest worden in het nieuwe gebouw, Haastrechtstraat 25, Rotterdam-IJsselmonde.

Voorlopige aanmelding vóór 15 maart, schriftelijk of telefonisch aan het schooladres Overijsselsestraat 49.

Voor aanmelding na deze datum kan geen plaats meer worden gegarandeerd.

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door: de rector drs. M. Burggraaf (tel. 01807-17523); de conrector brugklassen B. Stolk (tel. 01804-16293).